

ВПЛИВ СУБСТАНЦІЇ ГЛЮКОРИБІНУ НА ПЕРЕБІГ АЛЕРГІЧНИХ РЕАКЦІЙ СПОВІЛЬНЕНОГО ТИПУ

Л.В. ЯКОВЛЄВА, О.Б. ЛЕНИЦЬКА

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Центральна науково-дослідна лабораторія, cndlnfau@mail.ru

У сучасній медичній практиці для лікування алергічних захворювань, на які страждають 30-40 % населення, використовують препарати синтетичного та рослинного походження. Слід зазначити, що попит та потреба у лікарських препаратах з рослинної сировини залишаються дуже високими. Це пов'язано з низкою їх переваг, а саме: можливістю тривалого використання, «м'якою» терапевтичною дією, безпечністю та доступністю.

Співробітниками НФаУ на кафедрі хімії природних сполук під керівництвом д.фарм.н., проф. В.С. Кисличенко була розроблена субстанція полісахаридної природи з листя смородини чорної під умовною назвою «Глюкорибін». Попередніми фармакологічними дослідженнями встановлена його висока антиалергічна активність на моделях алергічних реакцій негайного типу, що свідчить про актуальність проведення подальших експериментальних досліджень з метою створення лікарського препарату на його основі.

Мета роботи: визначити вплив субстанції глюкорибіну на розвиток алергічних реакцій сповільненого типу.

Методи дослідження: На першому етапі алергічну реакцію, що розвивається за сповільненим типом, відтворювали на мишах за допомогою реакції гіперчутливості сповільненого типу (ГСТ) за методом Kitamura. Крім цього антиалергічну дію субстанції глюкорибіну вивчали також на експериментальних моделях алергічного контактного дерматиту (АКД), викликаних алергенами різної інтенсивності дії. Як сильний алерген був обраний динітрохлорбензол (ДНХБ), слабким алергеном служив біхромат калію (БХК). Модель АКД, викликану ДНХБ, відтворювали за методикою

А.П. Тузлукова, викликану БХК – за методичними рекомендаціями А.С. Рабена.

За умов ГСТ мишам субстанцію глюкорибіну в дозах 25, 50 і 100 мг/кг та референтний препарат «Діазолін» – в дозі 8,38 мг/кг вводили внутрішньошлунково з 2-го по 5-й день експерименту.

На моделі АКД, викликаного ДНХБ, мурчакам вводили перорально глюкорибін в дозах 25 і 50 мг/кг, діазолін в дозі 6 мг/кг за 10 днів до початку сенсibilізації та протягом всього періоду сенсibilізації (15 днів). На моделі АКД, викликаного БХК, тваринам дослідних груп глюкорибін в дозі 50 мг/кг, діазолін в дозі 6 мг/кг вводили перорально з 10-го по 15-й день сенсibilізації.

Реакція ГСТ основана на визначенні здатності досліджуваного засобу впливати на продукцію сенсibilізованими лімфоцитами-ефекторами медіаторів, які призводять до інфільтрації тканин клітинними елементами та локального набряку. Кількісну оцінку інтенсивності реакції ГСТ виражали індексом реакції (ІР).

На тлі АКД про розвиток запальної реакції судили за наступними показниками: тяжкість шкірних проявів (бали) та товщина шкірної складки (мм).

Результати: Субстанція глюкорибіну значно зменшувала ступінь виразності реакції ГСТ: ІР зменшувався вірогідно щодо показника позитивного контролю до рівня інтактного контролю. Референтний препарат за ефективністю дії поступався субстанції глюкорибіну.

На обох моделях АКД виразність запальної реакції у тварин дослідних груп була достовірно знижена в порівнянні з контролем. Субстанція глюкорибіну проявила більш виразну десенсibilізуючу дію, ніж діазолін, що підтверджується меншими змінами товщини шкірної складки та меншою виразністю запальної реакції.

Висновки: За результатами дослідження встановлено, що субстанція глюкорибіну попереджає розвиток алергічних реакцій сповільненого типу. Враховуючи результати цих та раніше проведених досліджень по вивченню антиалергічної активності можна зробити висновок, що субстанція

глюкорибіну є перспективною для створення на її основі нового антиалергічного лікарського засобу.

ИЗУЧЕНИЕ ВЕНОТОНИЗИРУЮЩЕЙ АКТИВНОСТИ НОВОЙ ДИЕТИЧЕСКОЙ ДОБАВКИ – «ВЕНОСАН»

Л.В. ЯКОВЛЕВА, Н.А. ЦУБАНОВА

Национальный фармацевтический университет, г. Харьков, Украина

tsubanova@rambler.ru

Хроническая венозная недостаточность (ХВН) нижних конечностей – характеризуется нарушениями венозного оттока на макрогемодинамическом уровне, что приводит к дезорганизации регионарной системы микроциркуляции. Различные формы ХВН можно обнаружить более чем у половины населения развитых стран и если раньше заболевание относили к проблемам лиц старшей возрастной группы (старше 50 лет), то в настоящее время у 10–15% школьников в возрасте 12–13 лет выявляют первые признаки венозного рефлюкса. Одной из эффективных превентивных мер развития ХВН является применение диетических добавок, содержащих венопротекторные компоненты и растительные волокна.

Целью данного исследования было изучение вентонизирующей активности диетической добавки «Веносан» (ДД «Веносан») разработанной учеными НФаУ, содержащей пшеничные отруби и порошок Каштана конского, стандартизированный по тритерпеновому сапонину эсцину.

Материалы и методы. Фармакологические исследования были проведены на базе ЦНИЛ НФаУ. Венотонизирующую активность ДД «Веносан» изучали на модели окклюзионного веноза в хвосте у крыс. На этой модели при наложении лигатуры с усилием 200 г сохраняется проходимость артериальных сосудов, но тормозится венозный отток, в результате чего кровоотток снижается на 2/3 и формируется венозастаз.